

DZIEWAĆ SIĘ (11) *vb impf*

się (9), się (2).

e *pochylone*.

praes 3 sg *dziéwã* się (4). ◇ 3 pl *dziéwają* się (1). ◇ *praet* 3 sg *n* *dziéwało* się (5). ◇ 3 pl *subst* *dziéwały* się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Iter. od „dziać się”; zdarzać się, odbywać się, bywać, czynić się; fieri Modrz (11) : które viiachanie oblandnie się zawzdi *dziéwało ZapWar 1545 nr 2646; rzadko iey [Rzeczypospolitej] kto niezárwie á w poślugách iey więcey fłow y márney á przemierzłey buty/ niż íámego íkutku. Dzięwało fie to pierwey íkryćie/ ále iuz teraz íáwnie PowodPr 77.*

dziewać się u kogo (1): á inákłzy wśyzftek wiáry ípofób v niéktyrch tám gđzie indzie fye dżiewa OrzQuin K4v.

dziewać się z czego (2): thedy go ye⁸⁰ Crolewka M. przes myą dlathego V. C. M. poflal aby się V. C. M. kazal dovyedziecz szczyyego by ízią dopuńczenya abo ízwovolenysthva thy nayasy do szyemye pana mego dzyevayą. LibLeg 7/32v. Cf Fraza.

dziewać się między kim (1): iako też j prorocztwa ínfze mogą być ku rozlicznemu kończu wykładane/ czo fie dżiewa między vczonymi WróbŻółtGlab A4.

dziewać się nad kim (1): ábo íákie fie frogie pomśty y nád krolmi y nád kroleśtwy rozlicznemi o thy nędzne łzy ludzkie/ [...] dżiewály. RejZwierc 43.

dziewać się za czym [= przez co] (1): Co fye zá wlańnością wód tych więc dżiewa. Oczko 13v.

dziewać się w czym (1): Bo coć fie dżiewa w ínfzych rzeczách/ to widzimy że y woyny przynofzą/ iż [...] czego Krolowie nábroią/ to fie ná ludzi zwiezie. ModrzBaz 107v.

Fraza: »co się dżiewało« [w tym: z kim (2), z czego (1)] (3): co fie przed tym z inemi białemi głowámí dzyewało RejPos 322; Abowiem pátrcz co fie s thych długich gniewow ná íwiecie dżiewało RejZwierc 76, 249v.

Synonim cf DZIAĆ SIĘ.

Formacja współrdzenna cf DZIAĆ SIĘ.